

»Κύτταζε με τρόμο τὸ κενόν, στὸ σημεῖο ὅπου ἔπρεπε νὰ βρίσκεται ὁ συνομιλητής μου. καὶ σιγά-σιγά τὴν κυρίεψε κι' αὐτὴν ὁ τρόμος, ὁ πανικός πού με κατεῖχε καὶ μένα... Τὰ μάτια της εἶχαν πεταχτῆ ἔξω ἀπὸ τὶς κόγχες τους καὶ ἀπὸ τὸν λαϊμό της ἔβγαίναν ἀναρθρες κραυγές. Εἶχε βεβαιωθῆ πειὰ ὅτι μέσα στὸ δωμάτιο, δίπλα της, ὑπῆρχε κάποιος, τοῦ ὁποῖου τὴν παρουσία τὴν ἔνοιωθε, ἀδιάφορο ἂν δὲν μποροῦσε νὰ τὸν δῆ!..

»Τὸ φάντασμα ἀλλάζε μορφή ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη. "Ἐπαιρνε τὰ χαρακτηριστικὰ ἄλλοτε τῆς "Ἐδιθ, ἄλλοτε τῆς Σάσας καὶ ἄλλοτε τῆς Κενέ! Καὶ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς αὐτὲς παλιές μου φίλες με κατηγοροῦσε γιὰ ὅλα τὰ σφάλματά μου, γιὰ ὅλα τὰ ἐγκλήματά μου, γιὰ ὅλα τὰ μαρτύρια πού τὶς ὑπέβαλα!... Μοῦ φαινόταν ὅτι ἔβλεπα νὰ κυλᾶνε μπροστὰ μου ποτάμια ἀπὸ δάκρυα καὶ αἷμα, πού χύθηκαν ἐξ αἰτίας μου!..

»Στὸ διάστημα αὐτὸ, ἡ Σαλώμη ἄκουγε μονάχα τὴν δική μου τῆ φωνή, ἐνῶ συνωμιλοῦσα με τὸ φάντασμα. Καὶ παρακολουθοῦσε τὴν συζήτησι αὐτῆ τρέμοντας ἀπὸ τὸν φόβο της. Δὲν τῆς πέρασε οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή ἀπὸ τὸ νοῦ ἢ ὑπόνοια ὅτι ἦμουν μεθυσμένος ἢ τρελλός. Φαινότανε σὰν νὰ ἔβλεπε καὶ ἡ ἴδια τὸ ἀόρατο φάντασμα...

»...Καὶ ὅταν τὸ τρομαχτικὸ ὄραμα διελύθη σὰν ἕνας κακὸς ἐφιάλης, ὅταν κάλεσα τοὺς ὑπηρέτες μου γιὰ νὰ διώξουν τὴν Σαλώμη πού ντυνόταν γρηγορα-γρηγορα καθισμένη στὸ ντιβάνι, ἔρριξα μιὰ ματιὰ στὸν καθρέφτη καὶ εἶδα ὅτι τὰ μαλλιά μου εἶχαν γίνει κτάσπρα, ὅτι τὸ πρόσωπό μου ἦταν ὠχρὸ σὰν τοῦ πεθαμένου... Ἡ καρδιά μου χτυποῦσε τώρα ἀργά-ἀργά, ἔτοιμη νὰ σταματήσῃ.

»Κατάλαβα ὅτι ἡ ὥρες μου ἦσαν μετρημένες... Κι' ἐπειδὴ δὲν ἤθελα νὰ πεθάνω σπῆτι μου, ἀνάμεσα σὲ τόσες ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, διέταξα νὰ με μεταφέρουν ἐδῶ, στὸ νοσοκομεῖο καὶ νὰ καλέσουν ἕναν ἱερέα γιὰ νὰ μ' ἐξομολογήσῃ... Μετέλαβα —καὶ εἶμαι ἔτοιμος νὰ πεθάνω... Ἀφήνω ὅλη τὴν περιουσία μου στοὺς φτωχοὺς... Ὡστόσο, πρὶν φύγω ἀπὸ τὸν κόσμο, ἤθελα νὰ πῶ σὲ κάποιον τὴν ἱστορία μου... Καὶ κάλεσα ἔσενα, ἀγαπητέ μου φίλε, ἔσενα πού με κατέκρινες τόσες φορές ἄλλοτε γιὰ τὴν διαγωγή μου... Ἐσὺ μονάχα ἦσουν ἱκανὸς ν' ἀκούσης ἀπὸ τὰ χεῖλη μου τὴν φλογερὴ αὐτὴν ἐξομολόγησί μου... καὶ νὰ παρακολουθήσῃς τὴν μετάνοια ἐνὸς ἀμαρτωλοῦ!..»

Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας, ὁ Ἄντουαν - Μωρίς ντὲ Μωζέ, βαρώνος ντ' Ὠθέρν, πέθανε στὴν ἀγκαλιά μου... Δίστασα πολὺ ἂν ἔπρεπε νὰ παραδώσω στὴν δημοσιότητα τὴν τελευταία ἐξομολόγησί του. Ἡ σκέψις, ὅμως, ὅτι ἴσως ἡ ἱστορία αὐτὴ νὰ χρησιμεύσῃ σὲ πολλοὺς παραστρατημένους, με παρακινεῖ σήμερα νὰ δημοσιεύσω τὴν θλιθερὴ περιπέτεια τοῦ βαρώνου ντ' Ὠθέρν.

ΣΑΡΑ ΜΠΥΕ

ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΔΙΠΛ

Ὁ θάνατος τοῦ γενναίου ἀρματωλοῦ Δίπλα, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπ' τὰ κλασικώτερα παραδείγματα αὐτοθυσίας καὶ γενναιότητος.

Ὅταν κάποτε ὁ Κατσαντώνης πολεμοῦσε με τὰ λίγα παλληκάρια του ἐναντίον ἐνὸς σώματος Τουρκαλβανῶν, ὁ Δίπλος, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ ἀδελφοποιτός του, βρισκόταν στὸ πλευρό του καὶ ἀγωνιζόταν παλληκαρίσια.

Ὅταν ὅμως οἱ ἐχθροί, οἱ ὁποῖοι ἦσαν πολυπληθέστεροι, ζύγωσαν τὰ ταμπούρια τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ περικύκλωσαν, ὁ Κατσαντώνης διέταξε γενικὴ ἐξόρμησι καὶ πρῶτος πετάχτηκε πάνω, φωνάζοντας:

— Πίσω, μουρτάτες, κι' ἐδῶ εἶν' ὁ Κατσαντώνης!..

Οἱ Τουρκαλβανοὶ ὅμως ἄλλο πού δὲν ἤθελαν. Γιατὶ ἀκριβῶς τὸν Κατσαντώνη ζητοῦσαν νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ κατευθύνουν ἐπάνω του τὰ πυρά τους.

Τὴν κρίσιμη ἐκείνη στιγμή πού ὁ γενναῖος Ἕλληνας κλέφτης διακινδύνευε τὴ ζωὴ του, ὠρμησε μπροστὰ ὁ Δίπλος, φωνάζοντας:

— Ψέμματα λέει! Ὁ Κατσαντώνης εἶμ' ἐγώ! καὶ ρίχτηκε με τὸ γιαταγάνι στὸ χέρι μέσα στὸ ἐχθρικό ἀσκέρι, ὅπου κομματιάστηκε!..

Μὲ τὸν ἥρωικό ὅμως θάνατο τοῦ Δίπλα, ὁ Κατσαντώνης γλύτωσε κι' ἡ μάχη ἐκείνη ἔληξε ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

Μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14 α', Ἀθήναι.

Η ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» ἐξέδωκε μέχρι σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του μιὰν σειρὰν ἀριστουργηματικῶν μυθιστορημάτων.

Τὰ μυθιστορήματα αὐτὰ δύνανται νὰ τὰ προμηθευθοῦν οἱ ἀναγνώσται μας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β' (ἐναντι πλατείας Κλαυθμῶνος), πρὸς 8 δραχ. ἕκαστον.

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ Ἀλφόνσου Κάρο.
- 2) «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ)
- 3 «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββᾶ Πρεβό.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» του Α. Δουμά (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμά (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτεν σέλ.
- 11) «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος
- 12) ντὲ Σεμουᾶ.
«Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὀκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβάλ.
- 14 «ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβάλ — Β' μέρος τοῦ «ΩΡΑΙΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» (μόλις ἐξεδόθη.) (Σελίδες 400. Δραχμαὶ 10).

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» διδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας με δραχμάς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμάς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ ἐξῆς βιβλία:

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.

«Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.

«Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ.

«Η ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγαν Πόε.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτῶ περίφημα:

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ».

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἐξοδα.

Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.